

(1449) “लखि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-139. सक. सेट्. पर.)

लङ्कः-ङ्ङिका, लङ्खकः-खिका, लिलङ्खिषकः-षिका, लालङ्खकः-खिका ; लङ्खिता-त्री, लङ्खयिता-त्री, लिलङ्खिषिता-त्री, लालङ्खिता-त्री ; इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिककङ्कतित्वत् (140) ज्ञेयानि ।

(1450) “लग आसादने” (X-चुरादि:-1738. सक. सेट्. उभ.)

‘—आसादने’ इति दुर्गः । ‘लक—’ इति चन्द्रः । ‘लघ—’ इति केचित् । लागकः-गिका, लिलागयिषकः-षिका ; लागयिता-त्री, लिलागयिषिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककाणयित्वत् (159) ज्ञेयानि ।

(1451) “लगि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-145. सक. सेट्. पर.)

लङ्कः-ङ्ङिका, लङ्गकः-ङ्ङिका, लिलङ्गिषकः-षिका, ललङ्गकः-ङ्ङिका ; लङ्गिता-त्री, लङ्गयिता-त्री, लिलङ्गिषिता-त्री, ललङ्गिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककङ्कतित्वत् (140) ज्ञेयानि । ¹विलगितः-विलङ्गितः ।

(1452) “लगे सङ्गे” (I-भ्वादि:-785. सक. सेट्. पर.) घटादिः ।

‘—संवरणे’ इति पदमञ्जरी (7-2-18) ।

लागकः-गिका, लगकः-गिका, लिलगिषकः-षिका, लालगकः-गिका ; लगिता-त्री, लगयिता-त्री, लिलगिषिता-त्री, ललगिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककङ्कतित्वत् (142) ज्ञेयानि ।

²सक्तार्थे लग्नः-लग्नम् । अन्यत्र लगितम्-लगितः इत्येव । ³लुगुः ।

1. ‘लङ्गिकम्प्योरुपतापशरीरविकारयोः—’ (वा. 6-4-24) इति उपतापार्थे निष्ठायां नलोपः । उपतापो नाम कृच्छ्रप्राप्तिः=मानसं दुःखम् । ‘पीडाव्याध्योः प्रतीपोक्ता लङ्गिकम्प्योर्नलोपिता । निःस्वो विलगितो नित्यं ; वातात् विकपिता तनुः ॥’ इति प्रक्रियासर्वस्वम् । एवं क्त्वाप्रत्ययादिषु किन्चित्प्रत्ययेष्वपि लगित्वा इति उपतापार्थे साधुरिति मन्तव्यम् ।

2. निष्ठायाम् ‘क्षुब्धस्वान्तध्वान्तलग्न—’ (7-2-18) इति निपातनादिभावः । निष्ठातकारस्य नत्वं च ‘सक्तम्’ इत्यर्थः । अनेनैवाथैनं मेधादिलग्नस्यापि सङ्गतिर्द्रष्टव्या । ‘ओ लसृजी व्रीडायाम्’ इति धातोर्निष्ठायाम् ईदित्वेनेणिवेषधात् ‘स्कोः—’ (8-2-29) इति सकारलोपे ‘ओदितश्च’ (8-2-45) इति निष्ठान्तत्वेऽपि यद्यपि लग्नम्-लग्नः इति सिद्धयेत् ; तथापि तस्य धातोर्व्रीडार्थकत्वात् सक्तार्थ-कत्वलाभार्थं सूत्रेऽत्र निपातनमिति बोध्यम् ।

3. लगतीति लुगुर्मुखः । ‘खरुशङ्कुपीयुनीलङ्गुलिगु—’ [द. उ. 1-120] इति कुप्रत्ययः, उपधाया इत्वं च निपात्यते ।